

FAI - laskuvarjokomitean kokous 1967

Helmikuussa pidettiin Pariisissa vuosittaista hyppyurheilun neuvonpitoa, johon osallistui tällä kertaa 20 maata. Uusia osanottajia olivat Australia ja Brasilia. Muutamia vanhoja oli joutunut jäämään pois. Suomi oli taas ainoa edustettu Pohjoismaa.

Seuraavien MM-kilpailujen — järjestyksessä yhdeksännet — isäntämaata ei saatu kiinnilyödyksi. USA on kiinnostunut ja heille annettiin muiden tosi tarjokkaiden puuttuessa mahdollisuus (Tahlequah, Oklahoma), mutta viisiminen järjestäminen kaikille on ehdoton edellytys, johon tulee saada vahvistus kolmen kuukauden kuluessa. Tehtävä on paljon vaikeampi kuin sivusta kuulos- ta. Kielellisessä tapauksessa yrittäneet Brasilia, ja kolmantena ehdokkaana on Itävalta. Molempien ehdokkuus vaikutti kuitenkin laimealta. Huomio kiintyi Neuvostoliiton roimaan eleeseen: Euroopassa sijaitsevat järjestäjämaat voivat lainata AN-2 -koneita. — Riittäisi varmasti meillekin, jone kiltisti ollaan.

MM-kilpailulajit ja -säännöt jäivät nekin päättämättä. Muutamia ehdotuksia tullee hyppyurheilun suurmailta kaikkien arvosteltavaksi ja päätökset niijitään pöytäan myöhemmin. Pistelaskujärjestelmän tulee senkin saada muutoksia, jotka jäivät toistaiseksi avoimiksi. Ainoa kunnan kypsäksi muotoiltu aloite tuli Tšekkoslovalialta. Sitä hie- man riepoteiltiin ja nyt se näyttää pääpiirteiltään seuraavalta:

Henkilökohtaisessa tarkkuushyppysä 1 000 metrissä — vapaa pudotus omavalintaisesti 0—10 sek — suoritetaan viisi hyppyä, joista neljä paras lasketaan lopputuloksessa. Tarkkuudet mitataan 25 metrin säteellä keskipisteestä.

Taitohyppyn lähtökorkuus olisi uuden ehdotuksen mukaan 1 500 m ja vapaa pudotus siten enintään 20 sek. Suorittusarja pysyisi entisellään: kuusi ennalta määrättyä liikettä. Sellaisia ovat esimerkiksi vasen käännös 360°; oikea käännös 360°; voltit taakse; oikea käännös; vasen käännös; voltit taakse. Taitohyppyä olisi kullakin kolme, joista kahden parhaan tulos lasketaan. Lähtökorkuuta on pienennetty 500 m, jotta tuomareille olisi ajanotto helpompaa. Vähemmän kokeneille harrastajille vaarallisuus lisääntyy mlekisessä, mikä aiheutti kritiikkiä kokouksen osanottajien taholta. Ja syystäkin!

Kolmantena MM-lajina, tosin ensi kerralla ainoastaan näytösmalessä, olisi Tšekkoslovakian mukaan viestihyppy korkeudesta 2 500 m eli 40 sekunnin vapaa pudotus suoritusaikana. Hyppääjiä olisi tässä lajissa kaikkiaan neljä. Ykköshyppääjällä ei ole viestikapuaa. Kakkosella on keltainen, kolmosella punainen ja nelosella musta kapula. Ykköshyppääjä lähtee koneesta valitsemallaan hetkellä ja muut saavat vasta tämän jälkeen startata 1 m koneen ovelta vedetyltä viivalta. Vapaan pudotuksen aikana kakkonen ohentaa kapulan ykköselle, kolmonen kakkoselle ja nelonen kolmoselle. Varjo auki suoritetaan ryhmätarkkuuslasku ja maassa tarkastetaan, että kaikilla on oikean vä-

rinen viestikapula ja nelosella ei mitään. Pisteitä jaetaan sekä oikeasta viestinvaihdosta että tarkkuuslaskusta. Itä-Euroopassa tällaiset viestikilpailut lienevät hyvinkin yleisiä.

Neljäntenä lajiejdotuksena on entinen ryhmätarkkuushyppy 1 000 metrissä. Kilpailijoita on neljä, samoin yhteishyppyä neljä, joista kolme lasketaan.

Tästä kokouksesta osanottajalle jäi valitettavasti pehmeäkö mielikuva. Keskustelua käytiin parikin päivää, mutta tulokset eivät anna aiheita riemuun. Taisi olla ainoa ehjä saavutus se, että uusi maalialue tuli määritellyksi. Tämä on eittämätön parannus. Keskellä maalia on nyt vapaa tila, jonka halkaisija on 10 m. Kankaiset maalinistit suikaleet eivät pääse enää aiheuttamaan nilkan nujahduksia eivätkä epä- tarkkoja mittauksia.

Todettiin, että Meksikon olympialaisiin ei ehkä saada laskuvarjohyppyä näytöslajiksi, Grenobleen sitä vielä yritetään. Ehkä 1972 ja München ovat laskuvarjourheilun todellisia läpimurto- faktoja olympialajiksi. Maailmanennätysten lyömisestä taitettiin peitsen- tapaista. Nythän monet ovat 0,0-arvos- sa eli lopullisia. Hyppylukua voitaisiin korottaa kahdesta useampaan hyppyy- n, varjojen luokittelu voitaisiin saada aikosekseen umpikupuisesta täysteho- varjoihin, muita keinoja ei löydettykään, eikä näitäkään punnittu riittävän mitta- viksi.

Uusi puheenjohtaja valittiin Neuvosto- liitosta, Lisov nimeltään. Uusi varapu- heenjohtaja on Suomessakin tunnettu Richard Kohnke, joka on toiminut las- kuvarjourheilun parissa kokonaista 50 vuotta. Siinä on vaikeasti rikottavaa maailmanennätystä kerrakseen.

E. Jäske

Kolmas kilta ilmavoimien piirissä

Marraskuun 4 pnä 1966 pidettiin Kau- havalla Lentokonetekniikan Kilta ry:n perustava kokous, jolloin sen johtokun- nan puheenjohtajaksi valittiin Martti Viita Seinäjoelta ja valtuuskunnan pu- heenjohtajaksi Jouko Rähä Helsingistä. Nyt ovat säännöt tulleet merkityiksi yh- distysrekisteriin ja kiltä pääsee aloitta- maan toimintansa. Sääntöjen mukaan on killan tarkoituksena — ottaa huo- mioon kansainväliset sopimukset — maanpuolustushengen vaaliminen ja lentokoneteknisissä tehtävissä palve- leiden tai palvelevien yhdyssiteenä toi- minen, Ilmavoimien Teknillisen Kou- lun ja siviiliväestön lähentäminen toi- siinsa, killan piiriin kuuluvien historial- listen perinteiden ja yhteisten muisto- jen vaaliminen, alalla palvelevien va- rusmiesten viihtyisyyden edistäminen sekä vaikeuksiin joutuneiden sotavete- raanien ja kiltaveljien tukeminen.

Tarkoituksensa toteuttamiseksi kiltä kerää perinneaineistoa, julkaisee kilttaa koskevia painotuotteita ja muita julkai- suja, elävöittää historiallisia muistoja sekä järjestää juhla-, kokous-, esitel- mä-, keskustelu-, retkeily-, tutustumis- ja muita saman tapaisia tilaisuuksia.

Toimintansa tukemiseksi kiltta voi asianomaisen luvan saatuaan harjoittaa